

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Ge'on Yehudah v̇i-Yerushalayim

Rûbîn, Šelomo

המלש, ניבור

V̇in, 629 [1868 oder 1869]

רבד חתפ

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9920

פתח דבר

חס עשירה הספה העבריה, כאלה הספות החיות צחיירופה, לליין
גדי העצרים הקדונוכים בכלל, עטרה גדול עוד יתר ואלד צליון חלצטת
העבריות, צטנות קטורי הכלה ועדיה, צכנויי פרי ידי חסת חיל, צחוארי
וורקחת צטנויה לוטחה, וצפרטי טאר תוורוקי הנסים, הנזכרים צכתצי
הקודט, חס צגזרת פעלים או צתצנית טנות, ד"ו:

א. ציון בגדי העברים.

לבוש, מלבוש, תלבשת, בגד, בגדי חפש, שמלה,
שלמה, גלומים, חליצות, מחלצות, כסות, סות, מד, מדה,
מדוים, אדר, אדרת, כתנת, כתנת פסים, כתנין, תשנין,
אבנט, חשב, אזור, מזח, מזיח, חגור, חגורה, מחגורת,
אפוד, אפדה, ברומים, פתילים, מכלולים, מעטה, מכנסים,
מעיל, סרבלין, שמיכה, שק, נעלים, שרוך נעל, חבש, צניף,
מגבעה, מצנפת, פאר, אפר, טבולים, חצן, מסוה, סתר
פנים וכו'.

ב. ציון תכשיטי העבריה.

- I. וולצוטי העצרים וקיסוטיים: בגדות, גליונים, מחלצות,
מטפחות, מעילים, כסתות, לחשים, נטיפות, בתי הנפש,
עגילים, מעטפות, עכסים, עדנים*, פארים, פאה
נכרית (פתהן), פתיגיל, צעיפים, רדידים, צמה, צניפות
רעלות, שביסים, שהרונים, שרות וכו'.
- II. וועטה ידיה צכיסור ופלך, וועטה חוטצ אורג ורוקס, וועטה רסת
וועטה וועזר, וועטה פטתים טריקות:
- אטון, ארג, בד, בוין, שש, חוט, חור, חטובה, כרפס,
סדין וכו'.
- III. קטורי הכלה: חרוזים, חריטים, טבעת, טטפת, כלים,
כליל כלולות, לויח, תורי זהב עס נקודות הכסף, ענקים,
קשורים וכו'.
- VI. עדי עדיים: זר, חח, חלי, חליה, חלאים, כומו, גזם,
פנינים, צמיד, "אצעדה", "צעדה", רביד, מראה, ראי
מצק וכו'.

(* צכרוס האותיות עכדיס וול' אענדנו עטרות לי.)

V. לצעי רקונתים: ארגמן, רקמות, חכליל, כחל, פוך וכו'.
VI. נוסחת צעונים: רקמים, אבקת רובל, אהלים, שמן המור, מור
עובר, נטף, נרד, קציעות וכו'.

והרצה קטחה עלינו יד הציאור צעונית קדונוים וצולות נוסכות ההן
עפ"י תורת הלשון ודרך השווא, עד שהחכם צעל אולה"ס צטרס כתן
החליט לאמר: „ואין להכריע איזה ונלצוס נקרא כתונת, כי נוי יציאנו לראות
את הונלצושים אשר כבר עשו ולצטו?" אונס כן היו והיו חכמים חכמים
רצים וכן שלמים, אשר צנוחוקק חקרי לצסם הציאונו לראות את הונלצושים
הסם צקונתם וצלציונם, כוסעים כצונים ותרים נוסכילים ונצקרים חוקרי
קדונויות כמו גארווע, צעט טיגער, העערען, נייכערס
חארדין וכו' העניקו נחקריהם אחריהם, האריכו לשון לנעניתם, והרחיבו
טפה על אודות כל נויי הלצושים הסם, ויוליח עליהם נוספטם צהיר כאור
הלהרים, ואת כל תולאות נחקריהם אסף וקצן כעויר גורנה החכם
A. Th. Hartmann ונווקור כתצו וספריו הרצים, ונוועיני חפס
נוחופס קופרים אחריס טאצתי את הדצרים אשר אנכי נתן לפניך, קורא
עצרי, צספר הקטן הזה, אשר פלגתי לארצעה חלקים, החלק הראשון יצר
על קורות נוקור תפארת גאון ישראל צצגדי פאר ככלי חפץ וצתנורוקי יקר.
החלק השני יפרט צגדי העצרים והעצרות צענוותיהם על פי תכונתם:
החלק השלישי יוליח לצא תכטיי צנות ליון צנוספר ונצרר ונלצן תוכן
נועטיהם ונוספטיהם לכלס צסם יקרא אחד לא נעדר. והחלק הרצעי יליי
לעינינו חית הכסים העצרות צארץ יהודה:

תכלית הציאורים האלה להועיל להצנת השפה הקדושה צציאור כחוצים
רצים וסנוות סונים צנוקראי הקודס ולסנוח לצצ הקורא העצרי צהצצונכו
לאחור על אורך ורוחצ חית אונתו, אשר כגפן אדרת התנוודה והסתרעה
צקרצ הענוים כצדי הארץ, צונלצוטי סני עם עדנים וצחרסת זהו ואצני חפץ,
וכל יקר ראתה עינם כאחד הלאוים הנופוארים ציווי קדם, והגוים צתור
נועלת הונדרגה ציוניו אלה. ולא יאנורו עוד נוחרפי ישראל צויהם ונונדיהם
(אשר פעס גם צקרצס יונלחו נוערסיהם ונחריציהם ונחם ילחו —) לאמר;
אך עם אחרי עוצד אדונתו הלעירה, עם קטן צזוי וספל-ערך היה יעקצ צין
הגוים הגדולים ציונים הסם, צאשר תפקחה עיניהם לראות. איך העצריה
אספה לאדר תכטייה נולחי נוצרח ונצוח השנוט, ונולתחת העצרים ונלחה
נון אל זן צגדים רצים לנחיהם וכלים וכלים סונים הסוררים אז צרחת
הארץ ואיי הים, ועס ישראל היה גוי גדול ורחצ ידים גם צעיניכי קוסט
להתפאר גם צכיווסי כקות עדי עדיים צין עווי הקדם. וגם לו כלכל הענוים
היו העדיים סזה ככונה לנוועדי רגל האונה לתת לה אפר תחת פאר ונוקל
תפארה היה לנוקל חוצלים — וה' יסוצ ונחם-ליון.

ויעץ ציווי הגדה לסנת ה' תרכ"ט.